

AURORA SOCIAL

Setmanari defensor dels interessos del Treball

Les comunicacions a la Redacció s'han de rebre lo més tard el dilluns.

No 's tornan els originals.

REDACCIÓ Y ADMINISTRACIÓ

CANUDA, 15, 1.er

Hores de Redacció: de 5 a 8 de la tarda

Apartat de correus núm. 26

Espanya, miti any 1'50 pts., per corresponsal 1'75—Estranger, miti any 2 francs, per corresponsal 2'75

Número solt 5 céntims.—Paquet de 25 números pera la venda 75 céntims

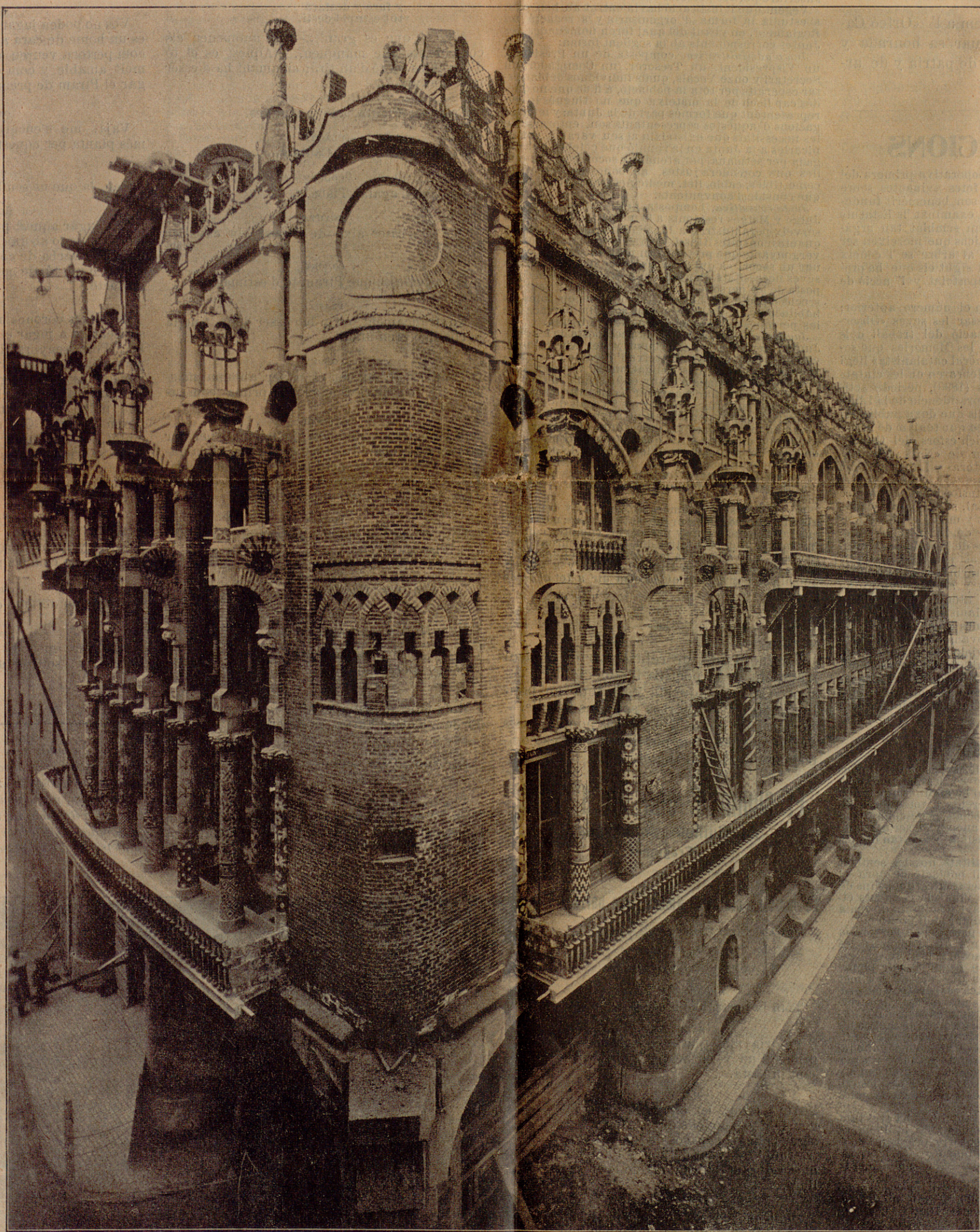
Pagos a la bestreta. Poden envlarse sellos de correu y tota classe de lletres de facil cobro.

Preus pels corresponents propagandistes

5 números 7 pissetes semestre

25, 30,

50

Edifici del «Orfeó Catalá»

Secretariat del Poble
Consultes gratuïtes de 7 a 8 del vespre.

Oficina gratuita de colocacions

Les ofertes en la 4.ª plana.

L' ORFEÓ CATALÀ

Aquesta benemèrita corporació, es especialment digna per son caracter ample que no li ha fet perdonar medi pera propagar el noble art de la música a tots els estaments. «L' Orfeó Català» ha seguit varis poblets de nostra terra, infiltrant arreu el benefactor esperit de sos cants, y fins en les presons han anat sos notables coristes, pera contribuir a la dignificació dels reclusos ab l' encant maravellós de l' harmonia. El diumenge, dia 9 del corrent obri l' «Orfeó» sa nova casa, fotografies de la qual honren nostres planes, devant de nombrosissim públich, vingut de tota Catalunya a l' acte d' overtura de l' estatge novell. Aquest estatge es un ver palau de la música. En l' acte d' obrir-lo y de beneficiar-lo hi feren dos parlaments En Cabot y En Millet, respectivament, y s' hi cantaren algunes de les escullides composicions que formen el repertori de nostra primera societat coral.

Per molts anys desitjem a l' «Orfeó Català», que pugui continuar sa honrada y enlayrada obra de pau, de patria y de artística cultura.—C.

ORIENTACIONS

Agrahim a la «Societat Cooperativa primera del Ter» les notícies que 'ns ha fetes avinentes sobre 'ls estudis y obres socials de son benemèrit fundador, en Ferrán Alsina. Hem examinat 'ls Estatuts d' aquella fundació, y 'ns han semblat tan orgànics y al ensemple tan pràctics que mereixen ser proposats com a model. Si al arbre se 'l coneix pe 'ls seus fruits, ópims han sigut els que ha produït en el terror social l' apostolat y l' acció de l' Alsina.

Ja 'n diguérem quelcom en el número anterior; pero avuy després de repassar les seves «Observacions sobre la reglamentació del treball dels noys en tallers y fàbriques», les Memòries que sobre l' «Criteri econòmic general catalanista» l'legi en les Assamblees que se celebraren en les ciutats de Manresa (1892) y de Reus (1893), període actiu de sa vida durant la presidència de la Lliga de Catalunya y altres treballs que dexa publicats, debem refermar-nos en la idea que teníam de la poderosa mentalitat y l' enèrgic esforç del físic y del químic eminent, autor de «Noves científiques», fundador de «La Mentora» y Laboratori del Tibidabo, del sociolèx y filantrop, promotor del self-help català y de la transformació de nostre proletariat en organisme vital, sa y vigorós, capàs de redressarse materialment y moral y de articular-se per les vies pacífiques de la justícia y del amor ab els altres organismes de la societat. Aquesta sana orientació ha deixat prosélits, entre 'ls quals ens complavem en contar-hi la «Societat catalana d' Estudis econòmics» y altres grups que treballan pera desvetllar l' atenció de la classe mitja y dels productors catalanistes, y fixarla, com cal en les presents tristíssimes circumstàncies, en que Barcelona es víctima novament de salvatjes e inhumans procediments de violència y odi social, sobre 'ls problemes del treball. Baldament se multipliquin les generoses iniciatives de totes les bones voluntats que 's proposen armonisar dintre l' ordre de la justícia y del amor els interessos del Treball y del Capital!

L'exemple de Roda

Totes les poblacions tenen les seves bones y males qualitats, que la perfecció no es pas patrimoni del home sobre la terra; mes n' hi ha algunes que tenen sobre 'ls seus defectes, inherents a totes les coses humanes y a tots els nuclis socials, condicions d'empresa, de diligència, de constància y de serietat que preponderan d' un mode visible y les fan dignes d' honor y de respecte.

Aquestes nobilíssimes qualitats nos ha semblat sempre dominar en la fabril població de vora el Ter, d' una manera tan característica que, dins de la Plana de Vich, mantenint vius els elements ètnics generals de la Comarca, li donan una fesomia especial y ofereixen un exemplar molt notable.

Allà, en aquella Vila fabril partida pe'l Ter y bona part escalonada per les roques que comencen les costarades pujades del Collsacabra, s' hi ha realitzat un ideal hermós, que no han pogut assolir plenament moltes nacions de les que passen per més avançades: l' organització de les cooperatives de producció. Es veritat que l' empena inicial y la direcció detruïda d' un home de tanta capacitat intel·lectual com l' Alsina, arribat suau per la mort a les investigacions científiques, podien assegurar anticipadament l' èxit d' una tentativa com aquella; mes *hi ha no es ningú*, un home sol no es may res per molt que valga, per talent organitzador que tinga y per fascinant prestigi que li donen les propies aptituds y l' amor y docilitat dels qui segueixen les seves inspiracions.

Quan a Roda s' es arrelat tant bé y ha tret tant bella florida l' hermós pensament de la Primera Cooperativa del Ter, es que la terra era bona y estava assahonada per la germinació de les idees redemptores del obrer y elevadores del poble en la gerarquia industrial.

Una altra prova d' aquest esperit pràctic y col·lectiu acaban de donarla aquells vehins ab l' organització de la mendicitat y l' han resolta. Aquesta com tantes altres de les que constitueixen la que ab nom sintètic s' es convingut en anomenar «Questió social», ofereix indubtablement grosses dificultats en la pràctica, y únicament ab bona voluntat y ab decisió y fermesa poden esser venudes de manera conforme a la justícia social. Com les han sortejades les dificultats del problema ho diu ab irrefutable eloqüència dels fets la Memòria que ha circulat la Junta municipal de Roda. Es per nosaltres una demostració palpable del bon sentit y solidaritat simpàtica de la fabril població, y a la vegada una prova de com dins del patriotisme local, que es la base ferma del esperit regionalista, poden tenir tots els problemes de Sociologia la solució més fàcil, més prompta y més permanent.

Deixem parlar als de Roda y aprenguem tots, que tots hi podem aprendre molt, del seu exemple.

«Convénut l' Ajuntament que lo fet de prohibir la mendicitat pública era una obra absolutament moralisadora, ja que aixís debia evitarse la concurrencia en la població de captares de ofici y de mal-factors disfressats de pobres transeunts, a últims del any 1906 prengué l' acort de prohibir-la, pero ab lo intent de que no fos lo nostre poble sols lo quin ho fes. A fi donchs de que dongués millors resultats, oficià al Alcalde de Vich, (cap de partit), explicantli l' idea y suplicantli que si per ell y per l' Ajuntament sigués aprovada, convoqués una reunió d' Alcaldes del partit pera comunicarsela, y si bé la trobaven, implanterla cada qual a la seva respectiva població. La reunió tingué efecte; tots los Alcaldes, a excepció de un sol, la aculliren benévola y es comprometeren a executar-la. Se sollicità y s' obtingué la venia del Excm. Sr. Gobernador civil de la provincia, y en 49 poblacions se publicà un bando prohibint la tal mendicitat, qual bando caygué en desús en totes elles, a excepció de la nostra que volgué executar-lo y l' executà Pero, pera no deixar demanar caritat era precis buscar medis pera poguer scorreir les necessitats dels pobres de la nostra vila, y a tal efecte, es convocà al poble a una reunió pera consultiarlo y d' aquesta reunió sortí l' idea de que havia d' establirse com una especie d' institució benèfica que cuidés d' enterarse de les necessitats dels pobres convehins y les socorregués en lo que fos necessari, pero no podia aixó ferse sense poguer comptar ab fonsos suficients y aleshores fou nomenada una comissió organitzadora, la qual se cuidà en primer terme de buscar subscripcions setmanals ab cuota mínima de 10 céntims de pesseta, y ab una verdadera satisfacció se vegé que l' poble responia, puig que, componentse de poch més de 500 families, passaren de 400 les quines se comprometeren a pagar setmanalment 10 céntims uns, 20 altres, 25, 30, 50 75, 1 pesseta y un de 2 pessetes, donant aquesta subscripció un resultat de unes 80 pessetes setmanals. L' Ajuntament se va suscriure per 250 pessetes cada trimestre.

Vegent que l' institució havia entrat ab bon peu, s' estudià la forma d' organitzar-la y s' redactà un Reglament, en virtut del qual foren nomenades les Juntas corresponents ab la següent forma:

Junta administrativa, composta de un President, un Visepresident, un Tresorer, un Comptador, un Secretari y onze Vocals, quals individus debien estar espargits per tota la població, a fi de que no quedés cap lloch de la mateixa que no tingués lo seu representant que formés part de la Junta; y les obligacions d' aquestos representants son, enterarse de les necessitats que existeixin al seu varal y comunicarles a la Junta en la reunió que celebra una vegada per setmana, per atendre y socorre totes aquelles que considera justes, ab bonos en metálich, comestibles, caldo, llet, medicines o altres conceptes que consideri convenientes.

Junta consultiva, composta del Alcalde, Párroco, Jutge y Metges residents a la població, qual Junta serveix pera ilustrar a la administrativa en totes quantes consultes li fassi, y pera denunciar als pobres vergonyants que prefereixen patir miseria a demanar un socorro a qui avuy té deber d' atendre a les seves necessitats. Per aixó aquesta Junta està composta de les persones que, en virtut dels seus càrrechs o professió, han de introduirse en totes les habitacions, desde la del potentat a la barraca de les persones més abandonades de la fortuna.

Junta municipal; aquesta està composta de les dues Juntas mentades anteriorment y del Ajuntament, essent President de la mateixa l' Alcalde y Secretari el del Municipi. Les obligacions d' aquesta son: reunir una vegada al l' any en lo segon diumenge de Janer, examinar y aprovar o censurar els comptes del any anterior y elegir els 8 vocals de l' administrativa que deuen substituir a igual número que deixa de formar part de dita Junta per haver servit en ella durant 2 anys, qual tasca ha completat ja en l' any present, aprobant los comptes del 1907, previ dictamen dels oïdors Srs. Andreu Petitpierre y Miguel Vilar, y elegint los indicats Vocals que formaran part de l' administrativa durant l' actual bieni.

Els resultats qu' enumera la Memòria y demostra ab xifres no poden esser més satisfactoris; mes avuy ens falta temps y espay per darne compte, com ho farem, si a Deu plau, altre dia, complaventsment trestant en trametre la més afectuosa enhorabona a tots els promotors de l' obra benèfica y a tots els que hi han contribuït, qu' es com dir a tot el poble de Roda.

M. DAUSA.

Tenim el gust de reproduhir el següent fragment de la poètica traducció d' En Joseph Carner; aquesta està feta en polít llenguatge y sos versos son fins y bells.—Forma part de la Biblioteca popular dels grans mestres, que publica les obres compostes del tràgich anglès.

El somni d' una nit d' Estiu de Guillem Shakespeare Fragment

II

La mateixa ciutat d' Atenes. Una barraca

Entren CONVENIENCIES, CAPDELL,
FLAUTA, FATXA,
CODONY y MORT DE GANA

Tota la nostra colla es aquí?

Valdria més que 'ls cridessiu tots, primer l' un y en acabat l' altre, passant la llista.

Aquí estan, en aquest registre, els noms de tots aquells qui a Atenes han sigut jutjats capaços de jugar la nostra funció davant del duc y de la duquesa durant la vetllada de les nocces llurs.

Digneunos primer de tot, mon bon Pere Codony, quin es l' argument de la peça; després llegiu els noms dels comedians, y així farem alguna cosa.

Au, doncs; la nostra peça es *La molt lamentable comedia y el traspasament molt espaventable de Píram y Tisbe*.

Una obra com no se n' escriuen, tan cert, y ben xiroia... Ara, mon bon Pere Codony, criden els vostres actors seguint la llista... En rengle, senyors.

Vosaltres respongueu quan jo us cridi... Lau Capdell, teixedor.

Sóc aquí. Digueu el paper que 'm toca, y amunt.

Vós, Lau Capdell, esteu apuntat per fer el paper de Píram.

A-qué es Píram? Un amant o un tirà?

Un amant qui es mata molt gentilment de tan enamorat.

Per jugar bé aquest paper hi hauran d' haver els seus plors. Si jo n'estic encarregat, ja's poden preparar els ulls de l' auditori, perquè engiponaré un dolor que farà goig de veure.

Amunt, tireu endavant... No obstant, es per fer de tirà, per lo que tinc més tirada. Podria jugar l' Hercules d' una manera com no s' estila; un paper que ho esqueixaria tot y faria una restellera de desgracies.

Enfurismats els rocs, ab llurs terribles xocs van rompre'ls panys extranyes dels arraulits paranyes; y el gran carro apol·li lluirà lluyendá y farà y desfarà tot estupid desti.

Aixó sí que es gran!...—Ara anomeneu els comedians que manquen...—Aquest es el tò d' Hercules, el tò d' un tirà; un amant ha d' esser més planyivol.

Francesc Flauta, adoba manxes.

Sóc jo mateix, Pere Codony.

Vós heu d' agafar Tisbe.

Qué ve a esser aixó de Tisbe? Un cavaller errant?

Es la bellesa, que Píram te d' estimar.

No, francament, no'm feu esser dòna, tinc la barba que pren ufana.

Tant-se-val; jugueu el paper ab una mascara, y feu una veneta tant prima com us plagui.

Si em puc tapar la cara, jo demano per fer també de Tisbe. Ja sabeu com sé esprimalgar la ven d' una manera terrible. Veieu, així: *Tispa! Tispa! Ah Píram, mon car amant, ta Tisbe volguda, ta dama apreciada!*

Fóra raons; cal que vós jugueu el Píram, y vós, Flauta, la Tisbe.

Qué s' hi farà! Endavant.

Robí Mort de gana, el sastre.

Sóc jo, Pere Codony.

Robí Mort de gana, vós jugueu la mare de la Tisbe... Tomas Fatxa, calderer.

Sóc aquí, Pere Codony.

Vós feu el pare de Píram, jo el pare de la Tisbe. Vós, Conveniencies, l' ebanista, fareu el paper del lleó. Y heus-aquí, me sembla, una peça ben repartida.

Teniu la lliçó del lleó apuntada en un paper? Si el teniu, doneu-mel, us ho prego, perquè en aixó d' aprendre hi sóc romancer.

Poden molt bé refiarvos de la improvisació, perquè no més cal braolar.

Deixeume fer el lleó a mi també; braolaré ab tanta gracia que tothom se divertirà en gran manera de sentirme; braolaré tan bé, que 'l duc dirà:—Que braoli més, que braoli més.

Si ho fessiu d' un estil massa esglaiador, esparverariu la duquesa y les dames, qui es posarien a xisclar; y n' hi hauria prou y massa perquè ens penjessin a tots.

Ja ho crec, aixó faria penjar tots els fills de nostres mares!

Estic ab vosaltres, amics, de que si tornessim aqueixes dames folles de terror, els quedaria, just, la mica de seny que cal pera ferosos penjar. Però jo contindrè la meua veu fins a braolar tan dolçament com una tortora qui parrupa. Rugiré de tal manera, que's pensaran que es un rossinyol.

Vos no podeu jugar sinó Píram. Veieu, Píram es un home de cara agradosa; un home gentil com pertoca veuren un dia d' estiu, un home molt amable y com cal; per tant haveu de jugar el Píram de precis, de precis.

Vaja, me n' encarrego. Quina barba faria més planta per aquest paper?

Bah, la que us sembli.

Puc jugar aquest paper ab una barba de color de palla, o ab una barba de color de taronja, o ab una barba de color de porpra, o ab una barba d' un tò de corona de Venus, d' un groc perfecte.

Aqueixes corones no admeten gaire'l pèl; us arriscariu a jugar el vostre paper sense barba... Però, senyors, heus-aquí els vostres papers, y us haig de pregar, demanar y recomanar que us els aprengueu pera demà al vespre. Ens aplegarem en el bosc vehí del palau, a una milla de la ciutat, al clar de lluna; allà farem l' assaig. Car si ens apleguessim dins la ciutat, sens enganxaria una gentada de badoes, y ens sabrien tots els trucs de la peça. Mentrestant vaig a fer la nota de tots els estres que calen per la representació. Ja ho teniu entès. Ara no falteu.

Allà's trobarem, y podem assajar ab més llibertat y ab més aridesa. Apliqueu-vos, mireu de ferho com els primers; adeu-siau.

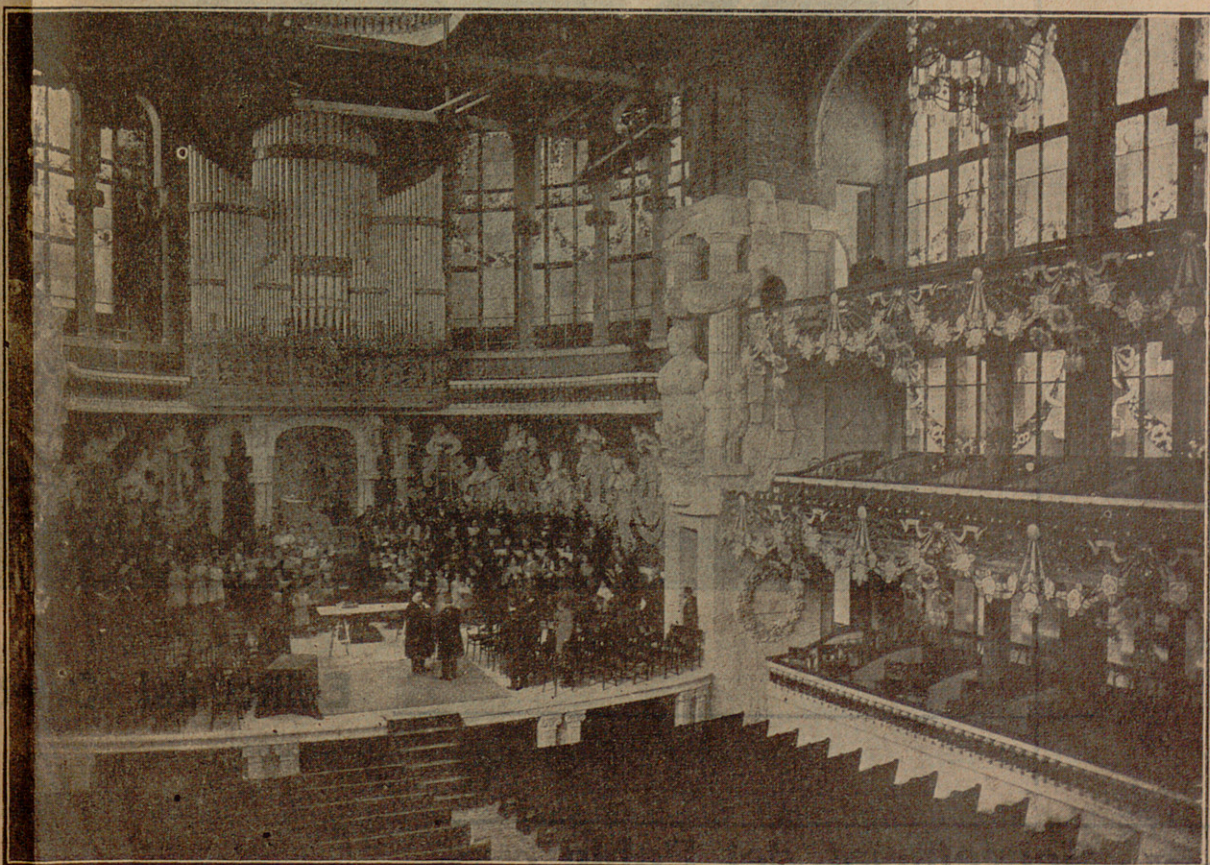
A l' alzina del duc ens ajuntarem.

Cap altre mot; hi serem, que les cordes de l' arc tvin o se trenquin.

Exeunt

JOSEPH CARNER

Hi ha un país hont les dones manen. Se tracta d' una petita comunitat indiana de l' Hopi, en l' Arizona, composta de 2.000 habitants, hont no hi ha hospitals, ni presons, ni delictes. La dona disfruta allà dels majors respectes, y sa posició, tant en la vida pública com privada, es molt superior a la de l' home, el qual acata dita superioritat.

PALAU DEL «ORFEÓ CATALÀ».—Escenari y orgue

D. Lluís Millet,
mestre del «Orfeo».D. Lluís Domènech,
arquitecte del edifici.D. Joaquim Cabot,
president del «Orfeo».

EL LLITET (*)

Es el teu llet
una esquisitesa,
silenciós nuet
d' amor y puresa.

Oneja a pletet
per la seda estesa,
lleu perfum secret
de viola malmesa.

Cortina sedosa
escamp religiosa,
tremet, claror blava...

A un angel vegi
boyros serafi
qu' inmovil vetllava...

JOSEPH GRANGER.

(*) D' una col·lecció llorejada als Jochs Florals d' Hostafranchs.

Actualitats

(DE TOT ARREU)

Espanya

Corunya, 9.—Mitinch solidari al Teatre-Circh de Pardo Bazán.

Inglaterra

Londres, 11.—Una colla de «sufragistes», amagades en conductores, s' han presentat davant de la Cambra dels Comuns, intentant entrarhi per sorpresa. Hi ha acudit la policia, treballant una batussa y quedant detingudes 54 «sufragistes».

Marroch

Settat, 7.—Combat entre francesos y Hafidistes, entrant els primers a la població.

C.

CORRESPONDENCIA DE PARIS

En les cambres s' estan discutint dues lleys de gran importancia: la del retiro pe'ls obrers inválids y la del impost progressiu sobre la renda: dues lleys, com se veu, nivelladores, que tenen per objectiu desgravar de la contribució als pobres y assegurar l' existencia decorosa als que han sacrificat la vida a la patria en la milícia del treball.

En la llei del impost sobre la renda s' estudia la manera d' afavorir la familia y la paternitat, calculantse tants propietaris com individus tinga la familia.

Està clar que no s' arribarà pas a la justicia absoluta.

Per més excepcions que la previsió de la llei senyal, sempre resultaran diferencies. Dues families ab la mateixa renda y ab el mateix nombre de fills, l' una tindrà més necessitats que l' altra, segons la constitució y estat de salut de les criatures y dels pares; segons la professió a la qual pertanyeixi, y segons es diferenciïn les moltes circumstancies qu' influïxen en la vida intima y social. Però quan menys es traurà la desigualtat present de que al venir un nin al mon, si naix en lo bressol imperial aporti als pares una renda nova, y si cau en lo bressol del pobre, ls porti un nou gasto y un nou impost. Ab aquesta llei cada fill portarà a la familia una disminució de contribució y aquesta disminució ve a ser la pensió en la qual l' Estat contribuïx al sosteniment de la criatura que després serà un contribuent, un ciutadà y un soldat de la patria.

Per la llei obrera de retiros, el Govern demostra una gran voluntat a la qual no corresponen les forces del Tresor públich. Els càlculs que s' han fet, indican que pera satisfer decorosament les necessitats totes del Estat en aquest punt, es necessitarien 250 milions de francs al any, que per ara no hi hauria modo de pagar sense desgastar la màquina funcionaria del Estat. Es probable que per de prompte s' fixi per aquesta obligació, una quantitat fixa (la de 100 milions de francs), deixant a l' esdevenir la qüestió de buscar nous recursos.

Ab aquesta llei nova, l' Estat francès contribuirà respectablement a la classe treballadora, fins ara expulsada del presupost nacional. Son ja moltes les pensions a les caixes obreres, a les societats de socors, a la Borsa del Treball, etc.

Mentres s' estan proposant aquestes lleys generals, tentadores pe'ls obrers, no faltan cassos particulars que, citats aisladament, farien formar de França un concepte molt distint.

Tres n' hi han hagut aquesta setmana, en el centre de París, d' una eloqüencia aterrador.

Un d' ells es el d' un pobre home, jove encara, que acabava de passar una malaltia al Hospital. Al sortir del Establiment va començar a buscar feyna: tots els esforços foren endebades. Extenuat per la fam en plé dia y en plé Bulevar de Sebastopol, va tirar-se dos cops de revolver, deixant un escrit explicant els movils del suïcidi.

L' altre es d' un subjecte que, essent ignoscent, fou en altre temps condemnat a presiri, ahont hi ha passat vint anys. Demostrada l' ignoscencia, fou absolt: torna a França, pero l' haver vingut de presiri l' rodeja d' una atmosfera de tanta prevenció que, descoratjat, ha demanat per favor al president de la República, que l' torni portar a presiri, ahont se troba lliure d' aquesta prevenció fatal d' una societat irreflexiva e injusta.

El tercer es el d' una mare que no poguent mantenir, segons ella, una filleta ab l' escàs producte del seu treball, va abandonar-la al mitj del carrer, ab un paperet al coll explicant el destrossament del seu cor de mare, al separarse de la noyeta pera no véurela patir.

les de los documentos expedidos a las nodrizas, así como también del estado de salud de los niños que estén sometidos a lactancia mercenaria en la localidad, estableciendo a favor de éstos la vigilancia necesaria bajo la dirección de los inspectores municipales.

Enviarán asimismo a la Junta provincial los datos estadísticos relacionados con la obra protectora y cuantas observaciones juzguen de interés, especialmente las referentes al movimiento de asilados a que se refiere el art. 11 de la ley, denuncias formuladas y servicios prestados por la Junta.

Art. 33. Podrán designar los Auxiliares que, a su juicio, crean necesarios para ejercer la vigilancia e inspección protectora bajo la dirección e inspiraciones de la Junta, dando cuenta al Consejo de dichos nombramientos.

CAPÍTULO V

De las secciones

Art. 34. Tanto el Consejo como las Juntas provinciales, para el mejor desempeño de su cometido, se dividirán en Secciones, con arreglo al art. 10 de este Reglamento.

Art. 35. La Sección 1.ª, llamada *Puericultura y primera infancia*, se ocupará:

a) De procurar el exacto cumplimiento del artículo 8.º de la ley de 13 de marzo de 1900, referente al trabajo de las mujeres durante la gestación y después del alumbramiento; fomentando para ello la creación de mutualidades maternas, comedores gratuitos para embarazadas y madres indigentes que lacten a sus hijos, y cuantas instituciones tengan por objeto velar y proteger la vida del niño antes de su nacimiento y en los primeros meses de la vida.

No es pas un cas aislat aquest. Pera ferse compte basta estudiar els elements y gastos de la classe obrera a París.

Copio aquí 'ls datos publicats recentment per en Bruckère. Una noya a París, necessita anualment:

1.º Aliments (menjant dos ous, sopa, pa y vi, a rahó de 1 franch 40 céntims cada dia) al any...	511 fres.
2.º Lloguer de cambra a 10 franchs cada mes...	120 »
3.º Vestits...	55 »
4.º Roba blanca...	33 »
5.º Calsat (3 parells de sabates al any)...	30 »
6.º Calefacció y llum...	25 »
7.º Bogadera...	48 »
8.º Petits gastos, guants, botons, agulles, etc...	40 »
Total al any...	862 fres.

No pot pas sonar gayre llarch ab aquest compte, ni n' portarà pas gayres d' anells y arrecades. Ni viurà pas en cap primer pis, ni n' tindrà molts de balcons al carrer.

Els guany consisteixen en els productes de 155 dies de treball, per terme mitj. Els 210 es perden entre 60 dies de festa, dies de vaga forsoosa, de tongades sense feyna e indisposicions, altres 150 jornals perduts, per terme mitj. El guany de 155 dies a tres franchs, salari regular calculat pe'ls senyors Drumont y Charles Benvis, es d' un total de 460 franchs, deixant un déficit de 397 franchs cada any que s' han de suplir per medi de feynes fora del treball. Però quants milers de noyes hi ha a París que guanyan solzament 90 céntims, 75 céntims y fins 60 céntims al dia? De què viuen aquests milers de criatures sino de l' anemia que les porta a la tisis, o del vici que les arrastra a l' infamia y a la vergonya?

Contra aquest quadro de miseria podria posarse l' de les grans vendes y l' de les grans pensions oficials y de les grans societats capitalistes.

Aixís, per exemple, la Companyia del *Crédit Lyonnais* té l' següent quadro d' assignacions:

President honorari Mazerat, per any	750.000 fres.
del Consell...	1.000.000 »
2 Visespresidents, cada un...	750.000 »

MATTHIEU.

Paris, 15 febrer 1908.

CRÓNICA SOCIAL

Renovació patronal y obrera del Institut de Reformas Sociales

En la *Gaceta* s' ha publicat la següent disposició del ministeri de la Governació, contestant a una consulta de l' Institut de Reformas Sociales, referent a la renovació patronal y obrera.

1.º Con arreglo a lo dispuesto en el artículo 52 del reglamento del Instituto de Reformas Sociales, se procederá a la renovación de los vocales propietarios y suplentes, obreros y patronos que forman la representación electiva de dicho centro.

2.º La elección de los seis vocales del Instituto que han de tener la representación de los patronos y de los seis vocales que han de tener la representación de los obreros, así como la de suplentes de unos y otros, se verificará el domingo 8 de Marzo próximo en el salón de actos de la Casa consistorial de cada Ayuntamiento de capital de provincia, bajo la presidencia del alcalde.

3.º La elección se verificará por medio de compromisarios.

4.º Las asociaciones con derecho a nombrar compromisarios se reunirán para este fin antes del 20 del actual, y antes del 23 comunicarán al gobernador el resultado de la elección, que habrá de recaer en uno que pertenezca a la Sociedad.

5.º Reunidos los compromisarios de las Sociedades patronales en el salón de actos del Ayuntamiento de la capital, bajo la presidencia del alcalde, designarán en votación pública y nominal, dos Vocales por la Grande Industria, dos por la Pequeña Industria y otros dos por la Agricultura, é igual número de suplentes.

En la misma forma, pero en diferente acto, celebrado a diferente hora del mismo día se verificará la elección de los vocales obreros y sus suplentes por los compromisarios de las sociedades obreras. Cada compromisario no tendrá más que un voto por cada uno de dichos vocales ó suplentes.

6.º El cargo de vocal ó suplente requiere, como condición imprescindible, la vecindad ó residencia en Madrid, y su representación no es provincial, sino nacional, debiendo computarse a cada candidato los votos que hubiese obtenido en el mismo grupo en todas las provincias de España.

El escrutinio se verificará en el Instituto de Reformas Sociales el 18 de Marzo próximo.

Pera tot quan concerneix a aquest assumpte tan trascendental, recomanem el follet importantísim publicat per la Oficina central de Treball de la «Acció Social Popular», Duch de la Victoria, 14, pral.

Es una verdadera enomitat la de concedir un plasso tan curt pera preparar la Elecció de vocals de representació social en l' Institut de Reformes socials. ¡Cosos d' Espanya!

Contra el desafío

Conforme varem anunciar, el Govern espanyol prepara un projecte de Lley sobre tan important assumpte.

El projecte constarà de tres parts: En la primera s' creen tribunals d' honor ab força legal pera dirimir les qüestions de honra.

Cada contendente, ofensor y ofés, nomenarán dos representants, y aquets quatre, reunits, designarán un quint, que serà l' president.

El tribunal deliberarà sobre la qüestió sotmesa al seu arbitratge y dictarà el laudo, el qual tindrà força de igual manera que si fos pronunciat per un tribunal de justicia.

En la segona part se pena ab major duresa l' injuria contra particulars, substituint l' actual procediment per altre, molt més ràpit, eficaç y segur.

En aquest nou sistema s' donarà probablement intervenció al ministeri fiscal, previa denuncia del interessat.

Al propi temps s' anul·len els gastos que eren originats al particular ab el nomenament d' advocat y procurador.

En la tercera part del projecte, considerant que ab els dos procediments sudits se garantís per complet la honra individual, y s' atén a la reparació millor que ab el desafío, se fan desaparèixer els delictes del Códich Penal y la especialitat de la pena continguda en els articles 440 y següents del mateix, tota vegada que aquesta may s' imposa y aquella may era exigida.

Les persones que, no obstant les disposicions de la nova llei, se desafien serán castigades com autors d' un delict e d' assassinat, homicidi o lesions, segons els casos.

Hem rebut de la Escola d' Arts y Oficis, Agricultura é Industria de Manresa, la Memoria (Curs 1906 a 1907) per En Narcís Masvidal Puig, Professor Secretari de la Escola; ab un extracte

bajos de las Juntas municipales y evacuará las diligencias que le encomiende el Consejo Superior, dirigiendo a Secretaria general, trimestralmente, una relación de los trabajos realizados; así como los datos estadísticos pertinentes a aquellos.

Art. 30. Se reunirá la Junta provincial en pleno cuantas veces fuere menester, y por lo menos una vez al mes, rigiéndose por las mismas prescripciones reglamentarias que las indicadas para el Consejo Superior.

Art. 31. En las capitales de provincia y pueblos de gran vecindario podrán organizarse Juntas de distrito.

CAPÍTULO IV

De las Juntas municipales

Art. 32. En los pueblos que no sean capital de provincia se organizarán Juntas locales de protección a la infancia, constituidas por el Alcalde, el Cura-párroco de superior categoría, un Médico titular designado por el Alcalde, el Juez de primera instancia, ó en su defecto el municipal, un Maestro y una Maestra, una madre de familia, un padre de familia y un obrero.

Todas dependerán de la provincial respectiva y del Consejo Superior.

Art. 33. Estas juntas entenderán en todos los asuntos expresados ya en los capítulos anteriores. Llevarán un registro de las personas que se dediquen a la crianza ó al cuidado de los niños, bien como nodrizas, bien como guardadoras de ellos en su propio domicilio, mediante remuneración.

Proporcionarán a las nodrizas que deseen ejercer su industria los documentos a que se refiera el art. 8.º de la ley.

Darán cuenta periódica a las Juntas provincia-

d) De comunicar al Consejo cuantos casos de sevicia puedan existir en dichos Centros, a fin de que sean objeto de represión ó castigo por las Autoridades.

e) De contribuir al fomento ó creación de Escuelas, de los sistemas Froebel y Manjon, refectorios, casas maternas, refugios, dispensarios, etc., y cuantas instituciones se dediquen a recoger, alimentar, sanar ó educar a los niños necesitados de protección.

Art. 37. La Sección de *Mendicidad y vagancia* se ocupará:

a) De la investigación de los casos previstos en la ley de 23 de julio de 1903.

b) De formar, con el auxilio de las Corporaciones benéficas, un registro de familias pobres cuyos niños estén moralmente abandonados.

c) De fomentar las instituciones de asistencia por el trabajo y socorrer a domicilio a los padres indigentes, como medio de reprimir y evitar la mendicidad.

d) De formar un registro donde se clasifiquen los niños amparados por las Autoridades ó Asociaciones benéficas a que se refiere el art. 8.º de la citada ley de 1903, a fin de ejercitar la inspección protectora, mejorando en lo posible, física y moralmente, a aquéllos.

e) De cooperar a la extinción de la mendicidad y de la vagancia.

Art. 38. La Sección de *Patronato y corrección paternal* se ocupará:

a) De recoger y denunciar al Consejo cuantos hechos lleguen a su conocimiento de malos tratos ó corrupción de menores por parte de padres, encargados ó gentes extrañas al niño.

b) De estudiar los medios de ejercer protección